

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20/2018
18.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Стојков адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Матеја Чајић адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 511/2017 од 03.08.2017. године, у седници већа одржаној дана 18.01.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 511/2017 од 03.08.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 662/2016 од 20.03.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље АА из ... и продужене мере заштите од насиља у породици одређене пресудом Трећег основног суда у Београду П2 1004/13 од 16.04.2015. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 375/15 од 17.07.2015. године, тако што је: забрањено туженом ББ узнемиравање АА, лично, телефоном и писмено; наложено туженом ББ да се исели из стана који се налази у улици ... број ... на ... и забрањено туженом ББ приближавање тужилји АА на удаљеност мању од 50м и приступ у простор око места становања АА - стану у улици ... број ... на ... на удаљеност мању од 50м, и одређено да ће наведене мере заштите од насиља у породици трајати годину дана или док се одређене мере не укину пре истека времена њиховог трајања, почев од пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења, као и да жалба изјављена против мера заштите од насиља у породици не задржава њихово извршење. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилји на име трошкова парничног поступка исплати износ од 110.000,00 динара у року од 15 дана од пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 511/2017 од 03.08.2017. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П2 662/2016 од 20.03.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Одлучујући о основаности ревизије туженог, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14-ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијом, изјављеном из разлога предвиђеног чланом 407. став 1. тачка 3. ЗПП, посебно се не указује на одредбе Закона о парничном поступку које другостепени суд није применио или је неправилно применио, и да је то утицало или могло утицати на законитост другостепене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 375/15 од 17.07.2015. године преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П2 1004/13 од 16.04.2015. године тако што је, у спору за заштиту од насиља у породици, туженом наложено да се исели из стана број ... у улици ... број ... у ..., забрањено му узнемиравање тужиље и приближавање тужиљи и месту њеног становања на удаљеност мању од 50м. Принудно извршење наведене судске одлуке спроведено је 06.11.2015. године, у одсуству туженог, тако што је промењена брава на улазним вратима стана и кључ од постављене браве предат тужиљи. Истог дана, када је тужиља желела да унесе своје ствари, затекла је испред стана туженог и његовог сестрића. Тужени се тад окренуо према тужиљи са намером да је нападне, у чему га је спречио сестрић, али је то код тужиље изазвало осећај страха. Следећег дана тужиља није успела да кључем који је добила од извршитеља откључа браву. Због кршења мера заштите од насиља у породици, одређених правноснажном судском одлуком, тужиља је надлежном јавном тужиоцу поднела против туженог кривичну пријаву. Поновно иселење туженог спроведено је 01.03.2016. године, када је такође промењена брава и кључ предат тужиљи, али је тужени накнадно обио новопостављену браву и уселио се у стан а затим поставио нову браву. По мишљењу органа старатељства, претходно донете мере заштите од насиља у породици нису у потпуности испуниле сврху - странке воде више судских поступака и нису способне да превазиђу конфликте на конструктиван начин, што повећава ризик од понављања инцидентних ситуација, а код тужиље су уочени знаци анксиозности услед актуелног осећаја угрожености и страха за сопствену безбедност.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, у овом спору правилно је примењено материјално право.

Одредбом члана 199. Породичног закона прописано је да се мера заштите од насиља у породици може продужавати све док не престану разлози због којих је мера одређена.

Лични односи странака и даље су дубоко нарушени, а претходно донете мере заштите од насиља у породици нису у потпуности оствариле своју сврху. Због тога и даље постоји повећани ризик од понављања инцидентних ситуација, с`обзиром да тужени није поштовао правноснажну судску одлуку и два пута се насилно уселjavaо у стан. Све то, и по налажењу овог суда, указује на евидентан образац насилног понашања туженог према тужиљи који угрожава њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство, и оправдава продужење изречених мера заштите од насиља.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом чланова 153. и 154. ЗПП.

Врховни касациони суд детаљно не образлаже донету пресуду, на основу овлашћења из члана 414. став 2. ЗПП, јер се у ревизији понављају жалбени разлози а образлагањем пресуде којом се ревизија одбија не би се постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

Сходно изложеном, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1. и 165. став 1. ЗПП. Тужени није успео у поступку по ревизији, па зато нема право на накнаду трошкова тог поступка.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић